

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 159/2019
26.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја у саизвршилаштву из члана 358. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Мирослава Бојића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 268/17 од 14.03.2018. године и Вишег суда у Чачку Кж 164/18 од 13.09.2018. године, у седници већа одржаној 26.02.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Мирослава Бојића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 268/17 од 14.03.2018. године и Вишег суда у Чачку Кж 164/18 од 13.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К 268/17 од 14.03.2018. године, окривљени АА и окривљена ББ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја у саизвршилаштву из члана 358. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су им изречене условне осуде, којима је и то окривљеном АА утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци, а окривљеној ББ је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца, те је одређено да се ове казне затвора према окривљенима неће извршити, уколико исти у року проверавања од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, не учине ново кривично дело. Окривљени су обавезани да на име паушала плате у корист буџетских средстава суда, износ од по 7.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудне наплате. Истом пресудом, на основу члана 422. тачка 1) ЗКП према окривљеном АА, одбијена је оптужба да је извршио кривично дело превара у осигурању у покушају из члана 208а став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж 164/18 од 13.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Мирослава Бојића, а пресуда Основног суда у Ивањици К 268/17 од 14.03.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Мирослав Бојић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљене ослободи од оптужбе, или укине побијану другостепену пресуду и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да се у радњама окривљених не стичу сва законска обележја кривичног дела из члана 358. став 1. у вези члана 33. КЗ за које су правноснажно оглашени кривим, из разлога што предметна потврда издата од стране МУП РС ПС Лучани ДД-523836/16 од 07.10.2016. године, према ставу браниоца, нема својство јавне исправе, нити је иста подобна да служи као доказ у правном саобраћају.

Изнетим наводима, иако формално не означава, по налажењу овог суда, бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ.

Међутим, како је бранилац окривљених, ове наводе захтева истицао и у жалби на побијану првостепену пресуду, а другостепени суд је приликом одлучивања нашао да су ти наводи неосновани на страни трећој, пасус четврти, пети и шести своје пресуде, дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљених стичу сва законска обележја кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја у саизвршилаштву из члана 358. став 1. у вези члана 33. КЗ – то наведене разлоге у свему као правилне прихвата и Врховни касациони суд, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих и упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић